

Suy niệm 1: KHIÊM NHƯỜNG ĐỂ ĐÓN NHẬN Ý CHÚA

(Is 7, 10-14. 8,10; Dt 10, 4-10; Lc 1, 26-38)

Trong cuộc sống, chúng ta thấy nhiều ông chủ thường chọn cho mình một trợ lý để hỗ trợ mình trong công việc. Tiêu chuẩn để được trở thành trợ lý xứng đáng, đó chính là sự khiêm nhường. Nếu khiêm nhường thì sẽ dễ dàng đón nhận ý chủ và thi hành cách trung thực. Ngược lại, nếu tự kiêu tự đại, người trợ lý rất khó chấp nhận ý chủ và sẵn sàng đưa ý mình thay ý chủ. Như vậy, công việc của ông chủ sẽ bị người trợ lý phá hoại nếu hấn không tuân thủ mệnh lệnh trong sự khiêm tốn, và lẽ tất yếu, rất khó trung thành!

Hôm nay, Lễ Truyền Tin Thiên Chúa nhập thể, chúng ta thấy toát lên hai nhân vật chính: một là sứ thần, hai là Mẹ Maria. Sứ Thần là người truyền tải sứ điệp của Thiên Chúa cho Mẹ Maria, còn Mẹ Maria là người đón nhận sứ điệp của Thiên Chúa qua sứ thần.

1. Khiêm nhường để đón nhận Ý Chúa

Nội dung sứ điệp rất đặc biệt. Người đón nhận đóng vai trò rất quan trọng. Bởi vì khi đón nhận, ngay tức khắc, Mẹ Maria trở thành Mẹ Thiên Chúa khi sẵn sàng để Con Thiên Chúa là Đức Giêsu xuống thế và nhập thể nơi cung lòng mình.

Đây là một tin vừa gây shock, vừa hãnh diện nơi Mẹ. Shock là vì Mẹ đã khấn giữ mình đồng trinh, ấy vậy mà giờ Thiên Chúa lại thách đố Mẹ khi truyền cho mình phải mang thai, cưu mang và hạ sinh Con Thiên Chúa. Hãnh diện vì trong muôn ngàn phụ nữ, Thiên Chúa đã chọn mình. Tuy nhiên, dù shock hay hãnh diện, Mẹ đã khiêm tốn để xin vâng trong lòng mến.

Từ thái độ khiêm nhường để đón nhận lời xin vâng, kế hoạch cứu độ của Thiên Chúa đã được thành hiện thực. Cũng kể từ khi lời xin vâng đầy xác tín và khiêm nhường ấy, mà: *“Ngôi Lời đã hoá thành nhục thể, và Người đã cư ngụ giữa chúng ta, và chúng ta đã nhìn thấy vinh quang của Người” (Ga 1, 14)*. Đức Maria vâng lời Chúa qua trung gian của thiên thần, đây là giây phút Mẹ biểu lộ nhân đức khiêm nhường tuyệt vời mà Mẹ đã được hấp thụ bởi cha mẹ của mình.

Vâng phục Chúa, qua lời thiên thần truyền, Mẹ nhận mình là một người tội tở. Rõ ràng trong sự vâng phục, qua tiếng xin vâng của Mẹ, Mẹ đã tin tưởng, phó thác cả đời sống cho Đấng đã tuyển chọn mình.

Cũng chính lời xin vâng của Mẹ như thế, mà từ nay, Mẹ trở thành Evà mới thay thế cho Evà cũ đã bất tuân. Từ nay mẹ trở thành Mẹ Thiên Chúa và Mẹ nhân loại.

Trở thành Mẹ Thiên Chúa, Mẹ đóng vai trò Nữ Hoàng và cũng là Nữ Tỳ của Thiên Chúa. Trở thành Mẹ nhân loại, Mẹ đóng vai trò Từ Mẫu và là Đấng Bầu Chữa cho con cái của mình. Nhưng dù trong vai trò nào, Mẹ luôn luôn chuyển cầu lòng thương xót của Thiên Chúa xuống cho nhân loại. Đây là niềm vui và tự hào nơi Mẹ. Chính trong tâm tình này mà Mẹ đã cất cao lời ngợi khen Đấng Giàu Lòng Xót Thương đã đoái nhìn đến thân phận hèn yếu nơi Mẹ. Vì thế, mẹ đã mượn lời của bài ca Manifiat mà trong lịch sử cứu độ, những người hèn mọn đã cất lên để ca ngợi kỳ công Thiên Chúa đã thực hiện cho mình và dòng tộc mình.

Qua lời kinh này, đức khiêm nhường lại càng đậm nét hơn nơi Mẹ, vì thế, Mẹ đã dâng lại cho Chúa tất cả vinh dự mà Người ban tặng cho Mẹ.

2. Sứ điệp Ngày Lễ

Mỗi khi mừng lễ Thiên Chúa Nhập Thể, hay còn gọi là lễ Truyền Tin, Giáo Hội mong muốn con cái của mình khám phá ra sứ điệp nền tảng của ngày lễ:

Trước tiên, đó chính là nơi gương Thiên Chúa. Người đã yêu thương thế gian và Người yêu đến cùng, bằng việc trao ban chính Con Một của mình để biểu lộ lòng xót thương của Thiên Chúa dành cho nhân loại.

Thứ đến, việc nhập thể của Đức Giêsu lộ hiện rõ đức khiêm nhường. Thật thế, Đức Giêsu vốn dĩ là Thiên Chúa, nhưng đã chấp nhận từ bỏ vinh quang, mang lấy kiếp phàm nhân, sống như người trần thế để cứu chuộc con người.

Cuối cùng, học nơi Mẹ Maria bài học vâng phục thẳm sâu. Sự vâng phục nơi Mẹ được khởi đi từ đức khiêm nhường, nên khi được sứ thần giải thích, Mẹ đã sẵn sàng đón nhận trong sự tín thác.

Có thể nói: nhân đức khiêm nhường chính là điểm nổi bật nơi Mẹ Maria. Vì khiêm nhường, nên Mẹ Maria mới sẵn sàng vâng lời tuyệt đối để trở thành nữ tỳ của Thiên Chúa. Cũng chính nhờ nhân đức này mà Mẹ được thuộc trọn về Chúa là Đấng hằng yêu quý những tâm hồn khiêm tốn.

3. Sống sứ điệp ngày lễ

Ngày hôm nay, sống đức khiêm nhường quả là một thách đố đối với mọi thành phần. Chúng ta nói về đức khiêm nhường thì rất hay và “kêu”, nhưng khi đòi hỏi phải sống đặc tính của đức khiêm nhường thì lại là một “miếng xương” khó nuốt.

Thật vậy, nhiều người vẫn xin Chúa ban cho mình ơn khiêm nhường, nhưng khi Chúa gửi thử thách đến, nhất là những thử thách đụng đến lòng tự trọng, danh dự, thế là ta sẵn sàng nổi khùng và phàn nàn, trách móc nếu không muốn nói là khẳng khái khước từ!

Cũng vẫn có nhiều người sẵn sàng từ bỏ nhiều thứ như: tiền, tình, quyền... để đi theo Chúa, nhưng cái tôi thì không chấp nhận bỏ. Những người đó, họ đâu biết rằng: bỏ mọi sự, nhưng cái tôi không bỏ thì kể như chưa bỏ gì cả!

Mùng lễ Truyền Tin Thiên Chúa Nhập Thể, xin cho chúng ta biết noi gương Thiên Chúa để xót thương mọi người như Chúa đã xót thương đến nhân loại tội lỗi. Biết noi gương Đức Giêsu, Ngài là Thiên Chúa – người, chấp nhận tất cả để cho người khác được hạnh phúc và được cứu độ. Noi gương Mẹ Maria, sẵn sàng khiêm nhường và phó thác tuyệt đối nơi Thiên Chúa, để thánh ý Thiên Chúa được nên trọn.

Chúng ta cần hiểu rằng: đức khiêm nhường là nhân đức nền tảng, từ đó mới có thể xây dựng lâu dài các nhân đức khác. Khi có được nhân đức này, chúng ta mới hy vọng thuộc về Chúa cách trọn vẹn nhờ loại bỏ được những thói xấu như: ích kỷ, kiêu ngạo, tự phụ...

Lạy Thiên Chúa là Cha chúng con. Chúng con tạ ơn Chúa đã mạc khải cho chúng con về tình thương cao vời của Thiên Chúa ngang qua biến cố Nhập Thể của Đức Giêsu. Xin Chúa ban cho chúng con học được bài học khiêm nhường thâm sâu nơi Mẹ Maria. Ước gì qua sự khiêm nhường của mỗi người chúng con, kế hoạch và thánh ý của Thiên Chúa được thực hiện trong cuộc đời mỗi chúng con. Amen.

Jos. Vinc. Ngọc Biên

=====

Suy niệm 2   ƠN CỨU CHUỘC NGANG QUA SỰ VÂNG PHỤC

(Is 6, 10-14; Dt 10, 4-10; Lc 1, 26-38)

Hôm nay, cùng với toàn thể Giáo Hội hân hoan mừng trọng thể lễ Truyền Tin Thiên Chúa nhập thể. Nói cách khác, hôm nay, chúng ta long trọng mừng biến cố Thiên Chúa chính thức thực hiện lời hứa cứu độ với nhân loại khi trao ban Con của Người xuống thế và nhập thể trong cung lòng Đức Trinh Nữ Maria.

Qua biến cố vĩ đại này, tinh thần phụng vụ hướng chúng ta về hai mẫu gương vâng phục của Đức Giêsu và Mẹ Maria, đồng thời cũng mời gọi mỗi người chúng ta noi gương Đức Giêsu và Mẹ Maria để sống sự vâng phục trong cuộc sống đạo hôm nay.

1. Vâng phục để cứu độ

Khi nói đến sự vâng phục, chúng ta nhớ ngay đến đoạn Kinh Thánh mà thánh Phaolô đã viết trong thư gửi tín hữu Philíp-phê, ngài viết: *“Đức Giêsu Kitô vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang, mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân, sống như người trần thế”* (Pl 2, 6-7).

Sự vâng phục này là khởi đầu của nguồn ơn cứu độ, vì nếu Đức Giêsu không vâng phục Thiên Chúa để trở thành Đấng Emmanuel, nhằm cứu chuộc nhân loại tội lỗi, thì chắc chắn Thiên Chúa sẽ phải chọn con đường khác. Tuy nhiên, con đường tự hủy mà Đức Giêsu đã chọn là con đường tuyệt vời nhất, bởi vì nó diễn tả trọn vẹn tình yêu của Thiên Chúa. Điều này đã được thánh Gioan nhắc đến, ngài nói: *“Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời”* (Ga 3, 16).

Sự vâng lời của Đức Giêsu hoàn toàn được diễn ra trong tự do và tự nguyện, vì thế, Ngài đã nói: *“Lạy Chúa, này con xin đến để thi hành thánh ý Chúa”* Tv 39, 8a – 9a) ; hay: *“Lương thực của Thầy là thi hành ý muốn của Đấng đã sai Thầy”* (Ga 4,34). Chính nhờ sự vâng phục tuyệt đối trong tự do này, mà Đức Giêsu trở thành nguồn ơn cứu độ đến muôn ngàn đời. Tại sao vậy? Thưa! Bởi vì Ngài đã vâng lời và vâng lời cho đến chết, chết trên cây thập tự và đã chấp nhận đổ máu mình ra nhằm cứu chuộc con người.

Chính vì sự vâng phục này, mà nhân loại đón nhận được ơn cứu chuộc của Thiên Chúa ngang qua Đức Giêsu, Đấng vừa là Thiên Chúa thật, vừa là người thật.

2. Vâng phục để đồng công cứu chuộc

Khi nói đến sự vâng phục của Đức Giêsu, chúng ta không thể không nói đến sự vâng phục của Đức Maria. Mặc dù phụng vụ canh tân ngày nay không còn tập trung nơi Đức Maria như trước kia vào thời Trung Cổ. Tuy nhiên, khi nói đến ơn cứu chuộc của Đức Giêsu nhờ sự vâng phục mà có, thì Giáo Hội cũng luôn đề cao sự cộng tác của Mẹ Maria trong công cuộc ấy cũng bằng chính sự vâng phục nơi Mẹ.

Sự vâng phục của Mẹ Maria được đánh giá rất cao trọng, bởi vì khi Mẹ vâng phục thánh ý Thiên Chúa, kế hoạch riêng tư của Mẹ hoàn toàn sang trang và chuyển hướng khác, để nhường cho chương trình và ý định của Thiên Chúa trên toàn thể nhân loại.

Nói như thế, là vì Đức Mẹ ngay từ khi còn nhỏ đã khấn giữ mình đồng trinh để thuộc trọn về Chúa và phụng sự Người. Tuy nhiên, Thiên Chúa lại có chương

trình riêng cho người thiếu nữ Sion này, đó là muốn Mẹ nhận lời và cưu mang Con Thiên Chúa làm người để cứu chuộc nhân loại.

Biết được ý định ngàn đời của Thiên Chúa, nên sau khi đã nghe lời giải thích của sứ thần: *“Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà, và quyền năng Đấng tối cao sẽ rợp bóng trên bà, vì thế, Đấng Thánh sắp sinh ra sẽ được gọi là Con Thiên Chúa”* (Lc 1,35), Mẹ Maria đã mau mắn trong tự do để thưa lên với Thiên Chúa ngang qua sứ thần: *“Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói”* (Lc 1,38). Nhờ hai tiếng xin vâng của Mẹ, nhân loại tràn đầy niềm hân hoan, vì từ nay, Con Thiên Chúa đã đến và ở với loài người.

Khi chọn Mẹ Maria, người thiếu nữ Sion để cộng tác với Thiên Chúa trong công trình cứu chuộc, Thiên Chúa đã khai mở một kỷ nguyên mới, thiết lập một dân tộc mới thay thế cho dân cũ đã bị cái chết bao phủ do tội bất tuân của Evà. Từ nay, muôn đời sẽ khen Mẹ diễm phúc, vì từ cung lòng Mẹ đã cưu mang Đấng là Nguồn Ôn Cứu Độ, Nguồn Mạch Sự Sống.

Cũng chính lời xin vâng này, mà cuộc đời của Mẹ đã kết hiệp mật thiết với Đức Giêsu trọn vẹn. Mẹ đã trở thành Đấng đồng công cứu chuộc với Con Chí Ái của mình.

3. Người Kitô hữu sống tinh thần vâng phục

Sứ điệp Lời Chúa và tinh thần phụng vụ ngày lễ hôm nay mời gọi chúng ta hướng về Đức Giêsu và Mẹ Maria như là mẫu gương tuyệt hảo cho sự vâng phục trong đời sống đức tin hằng ngày của mỗi người.

Nếu trước kia, nơi Đức Giêsu, Ngài đã tự nguyện trút bỏ vinh quang để vâng phục Thiên Chúa Cha qua việc đến trần gian trong thân phận là một con người nhằm cứu chuộc nhân loại; và nếu Mẹ Maria khi vâng lời Thiên Chúa và sẵn sàng để cho thánh ý của Người được thực hiện, thì đến lượt chúng ta, nếu muốn trở nên người môn đệ đích thực của Chúa trong lòng Giáo Hội hôm nay, thiết nghĩ con đường tự khiêm tự hạ và vâng phục trong lòng mến của Đức Giêsu và Mẹ Maria chính là lựa chọn của chúng ta.

Tuy nhiên, với sự yếu đuối của con người và với những trào lưu hiện sinh của nhân loại ngày nay, chúng ta rất khó có thể vâng phục, nhất là sự vâng phục của đức tin!

Nhiều khi chúng ta biện hộ cho việc bất tuân của mình bằng những chuyện như: vâng phục là mất tự do; vâng phục làm cho con người bị lệ thuộc. Hiểu theo nghĩa tâm lý hay triết học thì thật đúng như vậy. Tuy nhiên, hiểu theo nghĩa đức tin dưới ánh sáng Lời Chúa thì không phải vậy, bởi vì: *“Tự do đạt tới mức hoàn hảo khi quy hướng về Thiên Chúa, nguồn hạnh phúc của chúng ta. Chỉ có tự do đích thực khi con người phục vụ cho điều thiện và công bằng. Khi bất tuân ý*

Chúa và chọn điều ác, con người lạm dụng tự do và trở nên “nô lệ tội lỗi” (SGLHTCG. Số 1733).

Thực tế cho thấy, những ai trung thành với Chúa, người đó đạt tới đích trong sự viên mãn. Những ai biết gắn bó cuộc đời của mình với Thiên Chúa trong sự vâng phục, cuộc sống của người ấy vui tươi bình an và hạnh phúc.

Lạy Thiên Chúa toàn năng, chúng con tạ ơn Cha đã ban cho chúng con chính người Con Một duy nhất của Cha đến trần gian qua cung lòng Mẹ Maria, để chúng con được hưởng dồi dào ơn cứu chuộc của Đấng vừa là Thiên Chúa thật vừa là người thật. Xin Cha ban cho chúng con biết noi gương Con Một Cha và Đức Trinh Nữ Maria để sẵn sàng hiến dâng cuộc đời của mình trong sự vâng phục nhằm cộng tác vào công trình cứu chuộc mà Thiên Chúa đang thực hiện trong thế giới hôm nay. Amen.

Jos. Vinc. Ngọc Biển

=====

Suy niệm 3: Theo Chân Mẹ Cát Tiếng Xin Vâng

(Lc 1, 26 – 38)

Lễ Truyền Tin là cơ hội để chúng ta nhìn vào Nagiaret hầu cảm nhận được sự hiện diện của một trinh nữ mà muôn đời khen là có phúc (x. Lc 1, 48). Thánh Augustinô viết: “Ngài đã chọn một người mẹ mà Ngài đã tạo dựng, Ngài đã tạo dựng người mẹ mà Ngài đã chọn” (x. Bài giảng 69, 3, 4).

Hôm nay, chúng ta cử hành mầu nhiệm cao cả tuyệt vời đã hoàn tất cách đây hơn hai ngàn năm. Sự kiện ấy diễn ra trong không gian và thời gian: “*Khi ấy, Thiên Thần Gabriel được Chúa sai đến một thành xứ Galilêa, tên là Nagiarét, đến với một trinh nữ đã đính hôn với một người tên là Giuse, thuộc chi họ Đa-vít, Trinh nữ ấy tên là Maria*” (Lc 1, 26 – 27). Tuy nhiên, để hiểu được những gì đã xảy ra tại Nagiaret hơn hai ngàn năm về trước, chúng ta lần giở lại Thư gửi tín hữu Do thái. Bản văn này thuật lại cuộc trò chuyện giữa Chúa Cha và Chúa Con về kế hoạch đời đời của Thiên Chúa. “*Chúa đã không muốn hy tế và của lễ hiến dâng, nhưng đã tạo nên cho tôi một thể xác. Chúa không nhận của lễ toàn thiêu và của lễ đền tội* “. Nên tôi nói : “*Lạy Chúa, này tôi đến để thi hành thánh ý Chúa*” (Dt 10, 5-7). Như thế, vì vâng ý Chúa Cha, Ngôi Lời đã đến cư ngụ giữa chúng ta, dâng chính thân mình làm của lễ hy sinh vượt trên mọi hy lễ đã dâng trong Cựu Ước. Lễ hy sinh của Chúa Giêsu là lễ vĩnh viễn và hoàn hảo cứu chuộc thế gian.

Kế hoạch của Thiên Chúa dần dần được thể hiện trong Cựu Ước, lời tiên tri Isaia là bằng chứng: *“Vì thế chính Chúa sẽ cho các ngươi một dấu, này đây một trinh nữ sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai và tên con trẻ sẽ gọi là Immanuel”* (Is 7, 14). Emmanuel nghĩa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta. Khi thời gian tới hồi viên mãn như đã báo trước, những lời trên được thực hiện, ngày hôm nay chúng ta cử hành với hạnh phúc và niềm vui.

Từ Abraham đến Đức Maria

Hành trình truyền tin khởi đi từ Abraham *“cha chúng ta trong đức tin”* (x. Rm 11, 12). Đưa chúng ta về Nagiaret, gặp Đức Maria nữ tử Sion thuộc dòng dõi Abraham. Hơn ai hết, Đức Maria là người có thể dạy cho chúng ta sống đức tin với *“Cha chúng ta”*.

Abraham và Đức Maria, cả hai đều nhận được từ Thiên Chúa lời hứa tuyệt hảo. Abraham sẽ trở thành cha một cậu con trai, sinh ra một quốc gia vĩ đại. Đức Maria sẽ trở thành Mẹ Đấng Thiên Sai, Đấng Được Xức Dầu của Chúa. Sứ thần Gabriel nói, *“Này Bà sẽ thụ thai, sinh một con trai [...] Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngôi báu Davít tổ phụ Người [...] và triều đại Người sẽ vô tận”* (Lc 1, 31-33).

Lời hứa của Thiên Chúa đến với Abraham và Đức Maria thật bất ngờ, làm thay đổi cuộc sống hàng ngày và đảo lộn những trật tự bình thường của hai đấng. Lời hứa ấy là hoàn toàn không thể đối với Abraham và Đức Maria. Sara vợ của Abraham đã già, Maria còn trinh nữ nên đã thưa với Thiên Thần: *“Việc đó xảy ra thế nào được, vì tôi không biết đến người nam”* (Lc 1, 34).

Lời “xin vâng” của Abraham và Đức Maria

Cả Abraham và Đức Maria đều được yêu cầu trả lời *“xin vâng”* cho một điều mà từ trước tới nay chưa từng thấy thế bao giờ. Sara, người đàn bà son sẻ đầu tiên trong Kinh Thánh thụ thai bởi ân sủng quyền năng của Thiên Chúa, giống như người phụ nữ sau cùng là bà Isave. Thiên Thần Gabriel nói về Isave để trấn an Đức Maria: *“Này Isave, chị họ Bà cũng đã thụ thai con trai trong lúc tuổi già”* (Lc 1, 36).

Như Abraham, Đức Maria cũng phải bước đi trong đêm tối, tin tưởng vào Đấng đã kêu gọi Maria. Tuy nhiên, câu hỏi *“việc đó xảy ra thế nào được?”* chứng tỏ Đức Maria đã sẵn sàng thưa *“xin vâng”* bất chấp mọi hoàn cảnh. Maria không đặt câu hỏi liệu lời hứa có được thực hiện hay không, nhưng chỉ hỏi việc đó xảy

ra thế nào và đã thưa: “*Này tôi là tôi tớ Chúa, tôi xin vâng như lời Thiên Thần truyền*” (Lc 1, 38). Với những lời trên, Đức Maria chứng tỏ mình là nữ tử thuộc dòng dõi Abraham đã trở thành Mẹ Chúa Kitô và Mẹ của tất cả những người tin.

Để hiểu rõ hơn mầu nhiệm này, chúng ta nhìn lại hành trình của Abraham khi đón ba vị khách lạ vào nhà mình (x. St 18, 1-5) ông đã nhận được lời hứa. Cuộc gặp gỡ nhiệm mầu ấy báo trước buổi Truyền Tin cho Đức Maria. Sự hiệp thông giữa Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần lôi kéo Mẹ. Nhờ lời thưa “xin vâng” của Đức Maria tại Nagiaret mà mầu nhiệm Nhập Thể hoàn tất cuộc gặp gỡ của Abraham với Thiên Chúa. Hôm nay chúng ta hát mừng người nữ “đem vàng hồng rực rỡ xuống trần gian” (*Hymne Ave Regina Caelorum*).

Chúng ta xin gì cùng Mẹ Thiên Chúa ?

Chúng ta nhờ Mẹ xin Chúa ban thêm lòng tin cho chúng ta, để chúng ta ý thức và can đảm tuyên xưng như vẫn đọc trong Kinh Tin Kính: “*Bởi phép Đức Chúa Thánh Thần, Người đã nhập thể trong lòng Trinh Nữ Maria, và đã làm người*”.

Tại Nagiaret, Chúa Giêsu “*đã ngày càng tiến tới trong sự khôn ngoan, tuổi tác và ân sủng trước mặt Thiên Chúa và người ta*” (Lc 2, 52). Chúng ta xin Thánh Gia bảo vệ khỏi các mối đe dọa hiện nay đang đè nặng trên các gia đình. Chúng ta phó thác cho Thánh Gia tất cả những ai đang nỗ lực bảo vệ sự sống và cố võ việc tôn trọng phẩm giá con người. Chúng ta phó dâng cách riêng các gia đình trẻ, những đôi bạn chuẩn bị kết hôn trên thế giới cho Mẹ Maria.

Tại Nagiaret, nơi Chúa Giêsu khởi đầu sứ vụ công khai, chúng ta xin Đức Maria giúp Hội Thánh rao giảng “Tin Mừng” khắp mọi nơi. Chúng ta xin Mẹ dạy chúng ta khiêm tốn, vâng phục và niềm vui Phúc Âm để phục vụ anh chị em.

Nhờ lời “*xin vâng*” của Mẹ lúc Truyền Tin, cánh cửa ơn cứu rỗi đã mở ra cho nhân loại. Xin Mẹ giúp chúng ta biết lắng nghe Lời Chúa và mau mắn thưa “*xin vâng*” với Chúa như Mẹ. Amen.

Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ